కథా కౌముది

అమ్మా నాన్నా బంగారు తల్లీ..

కృపాకర్ పోతుల

'బంగ్స్',...అంటే....'బంగారుతల్లి' ఫోనులో మాట్లాడుతున్న మాటలు స్పష్టంగా వినిపిస్తున్నాయి ప్రక్కగదిలో నాన్నకీ, వంటగదిలో అమ్మకీ. ఎందుకు వినబడవూ ఆ పిల్ల ఆరున్నొక్క రాగంలో సన్నాయి నొక్కులు నొక్కుతుంటే.

"హాయ్ 'బేంగీ' ("బంగారాని"కి షార్ట్ ఫార్మ్. తన కాబోయే భర్తకి 'బంగ్స్' పెట్టుకున్న ముద్దుపేరది). ఎల్లుండి వేలెంటైన్స్ డే గుర్తుందా? ఆ రోజు ప్రోగ్రామ్ ఏమైనా ప్లాన్ చేసావా? ఓ.... లెట్స్ మీట్ ఇన్ ద పబ్ నియర్ మై ఆఫీసా. ఎరౌండ్ నైనా. ఓకే . లెటజ్ దూ ఒన్ థింగ్ రా ఇడియట్. పబ్ లో అరౌండ్ ట్వెల్వ్ వరకూ స్పెండ్ చేసి ఆ తరవాత అక్కడే పార్క్ లో లెట్స్ స్ట్రాల్ ఫర్ అన్ హౌర్ ఆర్ సో. దేర్ ఆఫ్టర్ యూ కేన్ డ్రాప్ మీ ఎట్ హోమ్. లెట్స్ హేవ్ సమ్ ఫన్ యార్ . లవ్ యూ సో మచ్ రా రాస్కెల్. సీ యూ లేటర్ రా. బా.......య్" అని ఈకాలపు సాఫ్ట్ వేర్ యువతరంలా మూడొంతులు ఇంగ్లీషులోనూ, మిగతా ఒక్కొంతూ తెలుగులోనూ స్టైల్ గా మాట్లాడి, హై హీల్డ్ షూస్ టకటక లాడించుకుంటూ బయటకొచ్చి "అమ్మా రాత్రి నాకు టీమ్ డిన్నర్ ఉంది. వచ్చేటప్పటికి లేటవుతుంది. నా కోసం తినకుండా కూర్చొని, ఇంత లేట్ అయ్యిందేమని తరవాత సతాయించొద్దు" అని అరుచుకుంటూ బయటకి నడిచింది వయ్యారంగా.

బంగారుతల్లి కారు స్టార్టయ్యి, బుర్రుమని బయల్దేరిన శబ్దం చెవిలో పడగానే రయ్యిమని దూసుకొచ్చిందమ్మ నాన్నున్న గదిలోకి. "వింటున్నారా దాని వాగుడు. 'వేలెంటైన్స్ డే' అట, పబ్బుట, రాత్రి పన్నెండు గంటలతర్వాత పార్కో్లో స్ట్రాలింగట. భయం భీతీ లేకుండా ఎలా వాగుతుందో చూసారా. భయమేస్తోందండీ దాన్ని చూస్తుంటే. ఏంచెయ్యాలో కాస్త ఆలోచించండీ" అంది ఆందోళనగా.

ఏం చెప్పాలో తోచలేదు నాన్నకి. ఒక్కగానొక్క బిడ్డ. కాలు కింద పెడితే కందిపోతుందేమోనన్నంత అపురూపంగా పెంచుకున్నారు. "కొండమీద కో...." మాట పూర్తవకుండానే కోతిని తెచ్చి కూతురి చేతిలో పెట్టి మురిసిపోయేవారు. పిల్ల ఫిఫ్త్ స్టాండర్డ్ చదువుతున్నప్పుడు, "డాడీ మాస్కూల్ బస్ లో ఒన్లీ మిడిల్ క్లాస్ కిడ్స్ వస్తారు తెలుసా. రిచ్ కిడ్స్ ఓన్ కార్స్ లోనే వస్తారు. ఐ టూ వాంట్ టు గో ఇన్ అవర్ కార్ డాడీ. బస్ లో వెళ్ళాలంటే షేమ్ షేమ్ గా ఉంది" అని బుంగమూతి పెడితే, "అబ్బో.. ఇంత చిన్నప్పట్నుండీ ఎంత కాస్ట్లీ టేస్టులో బంగారుతల్లికి. బస్సెక్కదంట, కార్లోనే వెళ్తుందంట" అని తెగ ముచ్చట పడిపోయి వారం రోజుల్లో కారు కొని కూతురి ముద్దు తీర్చారు.

స్కూలావస్థ దాటి కాలేజ్యావస్థకి వచ్చేటప్పటికి ఇంకా కాస్ట్లీ టేస్ట్లు సంతరించుకుంది 'బంగ్స్'. ఎట్ లీస్ట్ 'హోండా సిటీ' ఆర్ 'స్కోడా రేపిడ్' గాని ఉంటే తప్ప "ఐ షల్ నాట్ గో టు కాలేజ్ " అని భీష్మించుక్కూర్చుంటే ఆ ముచ్చట కూడా తీర్చి మురిసిపోయారు అమ్మా నాన్నా. ఇక బట్టలకీ జోళ్ళకీ, సెంటుబుడ్లకీ, లిప్ స్టిక్కులకీ ఎంత డబ్బు తగలేస్తున్నా "ఉన్నదొక్క నలుసూ. సంపాదించినదంతా దానికే కదా. ఖర్చేపెట్టుకుంటుందో, దాచే దాచుకుంటుందో దానిష్టం" అనుకొని ఆనందించేరు తప్ప ఎప్పుడూ పన్నెత్తి ఒక్కమాట కూడా అనలేదు కూతుర్ని. ఇద్దరూ మంచి ఉద్యోగాల్లోనే

ఉండడంతో 'బంగ్స్' ఎలాంటి గొంతెమ్మ కోరికలు కోరినా అవి తీర్చడం కష్టంకాలేదు అమ్మా నాన్నలకి. కాకపోతే ఆడింది ఆటా పాడింది పాటగా పెరగడంతో, పెద్దా చిన్నా మంచీ మర్యాదా అనేవి ఏకోశానా వంటబట్టించుకోకుండా, వట్టి రాలుగాయిలా తయారైంది బంగారుతల్లి. ఎవరైనా స్నేహితులుగాని, దగ్గర బంధువులుగాని కొంచెం హెచ్చరించబోయినా "కుళ్ళువెధవలు. మనం పిల్లని అతిముద్దు చేసి పాడుచేసేస్తున్నామట. తగ్గించుకుంటే మంచిదట. లేకపోతే తరవాత బాధ పడాల్సివస్తుందట" అని తిట్టుకోవడవే కాకుండా, వాళ్ళతో మాటలు మానెయ్యడం లాంటి కొకారీ పనులు కూడా చెయ్యడంతో కొన్నాళ్ళకి స్నేహితులూ బంధువులూ అంటూ ఎవరూ లేకుండా ఒంటిపిల్లిరాకాసుల్లా మిగిలిపోయారు అమ్మా నాన్నా. అంత క్రమశిక్షణారాహిత్యంలో పెరిగిన బంగారుతల్లికి చదువబ్బుతుందని మెడకాయమీద తలకాయున్నవాడెవడూ ఏనాడూ అనుకోలేదు. అయితే, సరస్వతీ కటాక్షం నిండుగా ఉండడంతో పిల్లకి చదువు సునాయసంగానే ఒంటబట్టింది. సిటీలో చాలామంచి పేరున్న కాలేజీలో ఇంజనీరింగ్ చేసి, గొప్ప మల్టీనేషనల్ కంపెనీలో పెద్ద ఉద్యోగం సంపాదించుకుంది.

"హమ్మయ్యా. బ్రహ్మాండంగా చదువుకొని, బ్రహ్మాండమైన ఉద్యోగం తెచ్చుకుంది బంగారుతల్లి. ఇక బ్రహ్మాండమైన సంబంధం చూసి పెళ్ళి చేసేస్తే మన బాధ్యత తీరిపోతుంది" అని తలంచి, వెంటనే "జలజా రాయ్ వెడ్డింగ్ లింక్స్" వంటి హైక్లాస్ పెళ్ళిసంబంధాలు కుదిర్చే సంస్థలో కూతురి వివరాలు నమోదు చెయ్యించేరు అమ్మానాన్నా. చెయ్యించేరన్న మాటేగాని "ఇలా చేస్తున్నాం తల్లీ" అని ఒక్క మాటైనా, కనీసం మాటవరసక్కూడా చెప్పలేదు బంగారుతల్లికి.

విషయం తెలిసిన అగ్గిమీద గుగ్గిలం అయిపోయింది బంగారుతల్లి. "నా పెళ్ళి విషయంలో మీ పెత్తనం ఏంటి బోడి" అని దబాయించింది. "హూ గేవ్ యూ ద రైట్. ఇదే అమెరికాలోనో, ఇంగ్లండ్లోనో అయితే పేరెంట్స్ డు నాట్ పోక్ దెయిర్ నోసెస్ ఇన్ సచ్ మేటర్స్. ఈ డర్టీ ఇండియా లోనే దిస్ కైండ్ ఆఫ్ న్యూసెన్స్" అని ఆంధ్రాంగ్ల భాషల్లో అందంగా విసుక్కోవడమేకాకుండా, "నా మేరేజ్ విషయంలో డోంట్ ఇంటర్ఫియర్ ఇన్ ఫ్యూచర్" అని గట్టిగా హెచ్చరించి 'ఐటీసీ కాకతీయ హోటల్లో' ఫ్రెండ్స్ తో డిన్నర్కి వెళ్ళిపోయింది కోపంగా.

పిల్ల నిష్క్రమించిన తరవాత సోఫాలో సొమ్మసిల్లిపోయిన అమ్మా నాన్నా ఓ గంట తరవాతగాని కళ్ళుతెరవలేదు. తెరిచాక "కిం కర్తవ్యం" అని తలపట్టుకున్నారు. అలా పట్టుకొనే ఉన్నారప్పట్నుండీ.

మొదట్లో "ఇప్పుడే కదా జాబ్లో చేరాను అప్పుడే పెళ్ళేంటి" అంటూ అమ్మనీ నాన్ననీ నోరెత్తనివ్వని బంగారుతల్లి రెండేళ్ళ తరవాత, "ఎట్లీస్ట్ టీమ్ లీడ్ అయితే గాని నో క్వస్చిన్ ఆఫ్ మేరేజ్" అని హూంకరించడం మొదలుబెట్టింది. తీరా టీమ్ లీడ్ అయ్యాక పెళ్ళి సంగతేంటంటే, "వాట్ ద హెల్ . టీమ్ లీడ్ అయ్యి జస్ట్ టూ యియర్సే కదా. అప్పుడే తొందరేంటి? లెట్స్ సీ ఆఫ్టర్ నెక్స్ట్ ప్రొమోషన్" అంది వేరే మాట మాట్లాడడానికి తావివ్వకుండా.

"అమ్మా మాకూ వయసైపోతోంది కదా. నీ మెళ్ళో మూడు ముళ్ళూ పడి, నీ కడుపునొక కాయ కాస్తే చూసీ..." అని సెంటిమెంట్ మీద ప్లే చేద్దామనుకున్న అమ్మని మధ్యలోనే తుంచిపారేస్తూ,

"మూడుముళ్ళూ, కడుపున కాయా లాంటి ఔట్ డేటెడ్ డైలాగ్స్ కొట్టొద్దు మమ్మీ. నా పెళ్ళి నేను కావాలనుకున్నప్పుడు, నాకు నచ్చినవాడితో చేసుకుంటాను. మీరున్నా లేకపోయినా ఇట్ డజన్ట్ మేక్ ఎనీ డిఫరెన్స్. అండర్స్టాండ్. అంతగా కావాలనుకుంటే నువ్వూ డాడీ మళ్ళీ ఇంకోసారి చేసుకోండి పెళ్ళి" అంటూ తను వేసిన విట్టుకి తనే విరగబడి నవ్వి, విసవిసా వెళ్ళిపోయింది 'ఇనార్బిట్ మాల్లో' షాపింగ్ కి.

ఏంచెయ్యాలో తెలీక తలలు పట్టుక్కూర్చున్న అమ్మా నాన్నల కళ్ళముందు తళుక్కుమని మెరిసిందొక ఆశాకిరణం ఆరునెలల క్రితం.

ఆరోజు సాయంత్రం ఆరుగంటలప్పుడు, అసురసంధ్య వేళ "మామ్ డాడ్ ఐ వాన్నా టు టెల్ యూ సంథింగ్. ఐ లవ్ 'బేంగీ'. హీ లవ్స్ మీ టూ. వీ వాన్నా గెట్ మేరీడ్. " అంది కళ్ళు గుండ్రంగా తిప్పుకుంటూ అమెరికన్ స్టైల్లో.

"ఎంత చల్లని మాట చెప్పావు బంగారుతల్లీ. దీనికోసమే ఎదురుచూస్తున్నాం ఇన్ని రోజులూ. అబ్బాయి వాళ్ళతో మాట్లాడి ముహూర్తాలు పెట్టేసుకుంటే, పెళ్ళిపనులు షురూ చెయ్యొచ్చు. కళ్యాణమండపమే ఆరునెలల ముందు బుక్ చేసుకోవాలీ మహానగరంలో" అని ఆనందంతో తబ్బిబ్బవుతున్న అమ్మా నాన్నల మాటల్ని మధ్యలోనే కట్చేస్తూ

"ఏక్చువల్లీ, ఈవెన్ దో వియ్ లవ్ ఈచ్ అదర్ సో మచ్, ఒకరినొకరు పూర్తిగా అండర్స్టాండ్ చేసుకున్నాకే పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకుంటున్నాం మమ్మీ. అలా అండర్స్టాండ్ చేసుకోవడానికి మినిమం ఒన్ యియర్ అయినా పట్టదూ. సో.......అవర్ మేరేజ్ విల్ టేక్ ప్లేస్ ఆఫ్టర్ ఒన్ యియర్ ఓన్లీ. దట్ టూ ఓన్లీఇఫ్ వియ్ ఫీల్ థట్ ఎవిరీథింగ్ ఇస్ ఓకే." అని చావుకబురు చల్లగా చెప్పిన బంగారుతల్లివేపు మిడిగుడ్లేసుకొని చూస్తూ ఉండిపోయారు అమ్మా నాన్నా ఏం మాట్లాడాలో తెలీక.

--00--

ఫ్లాష్ బేక్ లో కొట్టుకుపోతున్న నాన్న వర్తమానంలోకి వచ్చి, "ఎన్నాళ్ళైంది బంగారుతల్లి ఈ విషయం చెప్పి. ఐదు నెలలు. అంటే ఇంకా కనీసం ఏడు నెలలు గడిచిన తరవాత పిల్ల పెళ్ళికి పచ్చజెండా ఊపితే, ఆ తరవాత కనీసం ఇంకొక ఆరునెలలగ్గాని పెళ్ళవదు. ఈలోపులోనే ఏ హార్ట్ ఎటేకో వచ్చి పోతానో ఏమో. పోయేలోపు ఎలాగోలా పిల్ల పెళ్ళి చేసేస్తేగాని బ్రతికేలాలేను" అనుకున్నాడు నిస్పృహగా నుదురు కొట్టుకుంటూ.

---00---

'వేలెంటైన్స్ డే' రోజు రాత్రి. 'బంగ్స్' ఇంట్లో లేదు. ప్లాన్ చేసుకున్నట్టుగా పబ్ లో హావింగ్ ఫన్ విత్ 'బేంగీ'. శీతాకాలంలో పొగమంచులా దట్టంగా కమ్ముకున్న సిగరెట్టుపొగా, ఏరులైపారుతున్న బీరూ, విస్కీ, రమ్మూ, కర్ణభేరి బద్దలయ్యేస్థాయిలో కఠోరంగామోగుతున్న చావుమేళంలాంటి పాశ్చాత్యసంగీతం, దానితో పోటీగా పిచ్చికేకలూ, పిల్లికూతలూ కూస్తూ, పూనకంవచ్చినట్టు శివాలెత్తిపోతున్న ప్రేమపక్షులూ. అదే జోష్ అయితే దానికి సిసలైన నిర్వచనంలాగానే ఉందా పబ్ సందేహంలేకుండా.

రెండు మెతుకులు తిన్నావనిపించి, తొమ్మిదిన్నరకి టీవీ ముందు చతికిలబడ్డారు అమ్మా నాన్నా. ఏ ఛానల్లో చూసినా 'వేలెంటైన్స్ డే' ప్రత్యేక కార్యక్రమాలే. ప్రతీ ఛానలూ పబ్బుల్లోనూ, పార్కుల్లోనూ "ప్రేమికుల పండుగ" ఉద్రేకోత్సాహాలతో జరుపుకుంటున్న ప్రేమికుల్ని క్లోజప్లో చూపిస్తూ టీ.ఆర్.పీ. రేటింగులు పెంచుకోవడానికి ఒకదానితో ఒకటి తెగ పోటీ పడుతున్నాయి. టైమ్ పదిన్నరైంది....పదకొండున్నరైంది. కష్టం మీద అర్ధరాత్రి పన్నెండున్నరైంది. ఆందోళనగా ఒకదాని తరవాతొకటి ఛానల్స్ మారుస్తూ కూర్చున్న నాన్న సడన్ గా ఒక ఛానల్ దగ్గర ఆగిపోయాడు.

టీవీస్క్రీన్ మీద.... తాడిచెట్టంతెత్తున్న 'కం.తి.బ.శా' (కండలు తిరిగిన బలశాలి) ఒకడు చేతిలో ఉన్న నాలుగడుగుల లాఠీని ఝుళిపిస్తూ ఉద్రేకంగా ఉపన్యసిస్తున్నాడు. అతని వెనుక ఒక పదిమంది (జూ) కం.తి.బ.శా.లు క్రూరమైన ముఖాలూ, కొంచెం చిన్నసైజు లాఠీలు ధరించి నిలబడిఉన్నారు కేమరాలోకి కోపంగా చూస్తూ. కేమరా కం.తి.బ.శా.ల పైనుండి నెమ్మదిగా ప్రక్కకు జరుగుతూ జరుగుతూ, అంతవరకూ ఫోకస్లో లేని ఇద్దరు వ్యక్తులమీదకు ప్రసరించడం వారిద్దరినీ "బంగ్స్ మరియూ బేంగీ" గా గుర్తించిన అమ్మా నాన్నల గుండెకాయలు ఒక లిప్తకాలం పాటు ఆగిపోయి, 'రాకెట్ వేగంతో' మళ్ళీ తిరిగి కొట్టుకోవడం మొదలెట్టాయి.

"చూడండి సార్ వీళ్ళిద్దరినీ. ఇంజనీర్లట.... పే....ద్ద ఉద్యోగాల్లో ఉన్నారట, లక్షల్లో జీతాలట. పెళ్ళి చేసుకుంటారట గాని ఎప్పుడో చెప్పలేరట. ముందు ఒకరినొకరు బాగా **అండర్స్టాండ్** (అండర్స్టాండ్ అనే పదాన్ని ఒత్తి పలుకుతూ) చేసుకోవాలట, తరవాతే పెళ్ళట. అప్పటిదాకా ఇలా అర్ధరాత్రి వరకూ పబ్బుల్లో డాన్సులేసి, పార్కుల్లో పాటలు పాడుకుంటూ తిరుగుతారట. ఇలాంటి వారివల్లే కదా మహోత్కృష్టమైన మన సంస్కృతీ సాంప్రయదాయాలు మంటగలిసిపోతున్నది. మా కంఠంలో ప్రాణం ఉండగా ఇటువంటి అప్రాచ్యపుపనులు జరగనివ్వమండీ. వీళ్ళకి జీవితంలో మరచిపోలేని గుణపాఠం నేర్పించి తీరతాం. ఇప్పుడే, ఇక్కడే....పంచభూతాల సాక్షిగా, ఈ ఛానల్ వీక్షిస్తున్న మీ అందరి సాక్షిగా,....ఈ ప్రేమికులకి పెళ్ళి చేసేస్తాం. ఎవడడ్డమొస్తాడో చూస్తాం" అని తొడగొట్టి భయంకరంగా గర్జించి, "వాయించండ్రా" అని పొలికేకపెట్టడం, పక్కనే సిద్దంగా ఉన్న పురోహితుడు వెంటనే "మాంగల్యం తంతునానేనా......'" అని మంత్రోచ్చారణ మొదలుబెట్టడం, ఇంకోపక్క అంతకంటే రడీగా ఉన్న సన్నాయిమేళం ఏదో భక్తిపాట లంకించుకోవడం ఏకకాలంలో మొదలైపోయాయి. ఇంతలో కం.తి.బ.శా. పసుపుకొమ్ము కట్టబడి ఉన్న పసుపుతాడొకటి జేబులోనుంచి తీసి, 'బేంగీ' చేతుల్లో పెట్టి "హూ కట్టు" అని హుంకరించడం వజవజ వణుకుతున్న చేతులతో, చిగురుటాకులా కంపిస్తున్న బంగ్స్ మెడలో బేంగీ మూడుముళ్ళూ వేసేయడం కూడా నిర్విఘ్నంగా పూర్తైపోయింది. తలొంచుకునిలబడ్డ పెళ్ళికొడుకూ పెళ్ళికూతురి వేపు క్రూరంగా చూస్తూ "ఇక్కడితో అయిపోయిందనుకుంటున్నారేమో. రేపు రిజిస్ట్రార్ ఆఫీసులో మీపెళ్ళి నమోదు చెయ్యించేవరకూ మాదే బాధ్యత. అంత వరకూ ఇంట్లోనుంచి కదలేరా.... " అని కం.తి.బ.శా హెచ్చరిక జారీచేస్తుండగా వణుకుతున్న చేతులతో టీవీ ఆఫ్ చేసాడు నాన్న.

అరగంటపైనే పట్టింది అమ్మా నానా తేరుకోవడానికి. తేరుకున్నాక తడబడుతున్న అడుగులతో నడుస్తూ వెళ్ళి, ఫ్రిజ్లోనుండి వాటర్ బాటిల్ తీసుకొని మొత్తం ఖాళీచేసేసి మరికాస్త స్థిమితపడ్డారిద్దరూ. స్థిమితపడ్డాక తన మొబైల్ తీసుకొని ఒక నెంబర్ డయల్ చేసాడు నాన్న. చేసి ఒణుకుతున్న గొంతుతో నెమ్మదిగా "మండుతున్న కుంపటిని మాగుండెల మీదనుంచి దింపేసావు నాయనా ఈరోజు. మా చర్మంతో చెప్పులు కుట్టించి ఇచ్చినా మీ ఋణం తీర్చుకోలేం బాబూ. నువ్వన్నట్టు తెల్లవారుతూనేవచ్చి ఆ రిజిస్ట్రేషన్ పని కూడా పూర్తి చేసి పుణ్యం కట్టుకోండి నాయనలారా చచ్చి మీకడుపున పుడతాం. అనుకున్నట్టుగా రేపు సాయంత్రం దగ్గర మిమ్మల్ని కలుసుకుంటాం బాబూ తప్పకుండా" అని వినయంగా విన్నవించుకొని, ఫోన్ కట్ చేసాడు.

చాలా సంవత్సరాల తర్వాత మొదటిసారి......ఆ 'వేలంటైన్స్ డే' రాత్రి......అమ్మానాన్నా ఇద్దరూకూడా గాఢంగా, నిశ్చింతగా, నిద్రపోయారు.

Click here to share your comments on this story